

PRECIOS DE SUSCRIPCION
Provincias: Un trimestre 0'75 ptas.
Extranjero: Un año 6'00
Pago por anticipado

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca).

No se devuelven los originales

LA HOJA FABRUM

NIT DE GATS

S'excursió a Manacó

Sa nit si tan voleu, era un poc nica, assent qu'hey havia tigulots que de tant en cuánt cuidayan d'aturá a sa claró que sa generosa lluna enviaava a la terra.

De dins un tevernuxo en sortien cinc homes amb una moixa regulá, y com que Deu volgué que no tenguessin més dobbés, no tengueraen mes remey que aná a penderetja perque saixó d'està dins sa taverna y no heura, no son cuentos de borratxos.

Partiren idó a seureb anaes, predissos d'una plassa, disposts a escorxarle àlla, però com que duyan molta xerrera, deixaren es dormí per lo derredor.

Tomeu, —digué un d'ells. —Qu'hey posas que no saps ahont troben sas personas.

—Refosca; no's massa mal de sobre; a ca s'argenté, —contestá s'audit.

—No te dic ahont las venen. Ahont sa fan.

—An això no'hu sé.

—An es fons de la mà torpes Y tú Toni—dirigintse a un'altra—mahem si saps això. Qu'han de dū per aná a cercá perlas?

—Molt de dobbés.

—Eeeeeh! Sou massa ases per trebre llissons d'aquestas cosas. Però mahem si sabeu això: Qu'han de manesté per aná an el Cel?

—Unas alas.

—Quant heu dic jo que heu sou cases. Però callau que veix senyals d'aigo. Convè comensá a parti.

—Qu'ha d'haveri senyals d'aigo. Amb això si que no me muyas es más de salir va.

—Te dic qu'hey ha senyals d'aigo. Veus aquella claró groguenca de devora sa lluna? Idó alló es senyal d'una etselenta tempestat.

—Alló no's senyal de res. Quant ha de ploura totas sas estrelles. Iamagan. Alló es sa verdadera senyal.

—Ya'hu son torpes, —contestá un d'ells. Quant ha de ploura sa lluna no dona colós groguens, sino que s'uitx, com ànima que dú el dimoni.

—Vaje uns caps dús, —digué un altre. —Qu'heu d'aná a discutí cosas que no sabeu? Jo vos juc es coll que cap de vostros coneix sa senyal d'aigo.

—Lo si, —digué un qu'encara no havia dit paraula.

—Mahem idó si heu saps.

—May es mes senyal d'aigo qu'aquell dia que no teniu dobbés per comprá vi-

Diumenge passat tengueraen es güst de visita aquesta agrícola Ciutat, sa «Lira Sollerense» en companyia d'ets explorados de Sóller, variós de Palma y unas familias sollericas d'aquestas d'uis vius y mirada elèctrica, que serian capás de té alsà suy a-tots es pollos, galls y teixals, encare que fossen d'aquests que sempre pareix qu'han perdut un billet de cent pesetas justas.

Tot aquest personal v'asse rebut a s'estació des tren, pès nostre Ajuntament, se Banda del senyó Rosselló, una secció espigolada d'ante-explorados maniacorins, y altres personalitats.

Seguidament ets excursionistas anaren an es Convent, a compás de briosos passos dobles que deixaven sentí sas bandas qu'amb armònia tocaven. Tant redoblant duyen es pas varias sollericas, que sense donarsen conta haguesen posat es peu tres vegadas a demunt un mateix ladrillo. Vaja unas famellas!

Es sol ja començava a pica granat cuánt ets excursionistas sense du sa pánxa aferrada a s'esquena, com se suposa, partiran de cap a ses Covas, amb un cartilet de dale, dale, ahont per burlà sas animacions cinematogràficas, hey entraren amb bastants de llums artificials, peniu qual se vora que no sortiren des límites de sa moral.

Es decapvespre, sa banda de sa «Lira» donà un concert a sa plassa de Sallent, deixant sentí un selecta repertori, el qual fong escoltat pe sa multitud de personnes qu'allá se congregaren y aplaudit freneticament.

Cuant ets excursionistas se veren precisats a abandonar es nostro poble, una numerosa juventud aná an es tren per donarlos una entusiasta despedida, com a prova d'atenció.

Allà no faltaren exclamacions de jadiós! Mocados y capells al aire y un sens fi de besitos que traspassavan pe se talerografia sénsha fils.

Noltros mes humils qu'és demés, donam sa mes cumplida enhorabona, si es qu'aquesta sira per ells acceptada, an ets iniciados de tal excursió y demés membras que prengueren part en ella.

En vista qu'as meu companyero Vara ja ha fet sa descripció anterior, no me queda mes que di que vaitx tení una gròssa satisfacció de veure sa cordura y moral de ses simpàticas sollericas, així com també d'ets arents modals y cortesas paraulas en que me conversaren un parey de ellas que vaitx tení s'ocasio de ferlas varias pregantes; y a mes de tres

lindas jovenetas qu'estaven assegudas an es portal de «Ca ne Fredes» a sa Bassa, vaitx quedà encantat de sa dulzura y amabilitat en que parlavan a tres pollis manacorins; un qu'estava as mitx (bon resultre) tenia sa baye que li caye de veurerse tan ben correspost per sa que tenia a conte seu, cosa que per aquí no s'acostuma. Ademés faitx constà que se conducta de ses sollericas no va deixá res que desitja y donc per acabad a aquesta ressenya, donant s'enhorabona a tots ets excursionistas, molts d'ans de vida y que pugui torná prest acompañats de molt mes número femenino.

ES CORRESPONSAL
de Manacó 15 Juny 1919

SA SOGRA D'EN PAU

SA SOGRE VOL SIA MAURISTA
y en Pau diu que no, amb arrac
es dona de puny estret
y segons mos diu no admet
que es jenes sian cabotas,
y com qu'en Pau es cabota
ognimor

SA SOGRE VOL SIA MAURISTA
y en Pau diu que no, amb arrac
pues cata-clinc, cata-clanc
ja tenim batalla en pista.

En Pau de sortí te fam
y sa sogre el vol a jeure
en Pau es jenit vol treure
y voler's escudellam!

Un vespre molt infernal
de brega bastant madura
tirà en Pau pe sa cintura
de cap a dins-s'erinal.

Y aquestas bregas tan grossas
sempre seguit han sotceit
des que passá aquella nit
qu'es celebrasen sas nosses

* * *
Fará dos anys a la torta
qu'ella, a un punt molt antisèptic,
tengué un atac cataleptic
y la donaren per morta.

La dugeren a enterrá
més posantle a dins a sa tomba
es fossé sa caixa tomba
y en so cop la despertá.

Es susto tone des redons
pués tant d'efecta dona.
qu'una senyora hey deixá
sas sabatas amb tacons.

Y en Pau segui en pesadilla
y de llevó ensà mos gruñy
pués cuant no reb amb so puny
reb amb una sebatilla.

Pero ara ha cridada tant
y mos ha pres tal rabiada
qu'encesa s'es acupada
y ha morta an es tal instant.

En Pau es seus dits li suen
avisa y li fan sa caixa
y cuant mos vé s'orabaixa
cap a enterrá la sen duen.

Estant tot ja preparat
y cuant molta de gent plora
perque s'acostada s' hora
d'afilarle an es forat,
en Pau an es fossé vā
y diu: —Alerta en so pás
no fos cosa es remanas
y tornás resucitá.

PEP NOY

Tenda de mobles GUIEM CALVO

Carré de sa Rectoria, 16—SOLLER

Tallé de fusteria y mobles
Móbles de maderas sanas,
fabricats en tal Tallé.

També fan de lo més bé
portas, somiers y persianas.

Heu fan tot de lo milló;
Baratura y perfecció.

De sa Regió

DE PALMA
D'ES CARRE D'ES VI

Aquella peixetera que fa olò en passa per carri, y p'mes senyes, que li diven ne Rumba, qu'es sa mara d'es lios, també té una sia que puje igual, y qu'en havé d'aná a fé feina sempre está malalta, pero qu'encamvi no hey está en veui un barco de marinos, per aná a cercarlós en sa mara, perque sa sia no sap parlá es foresté y sa mara parlant es xamporrat tot heu arregla. Cuant arriba aquell innocent na Rumba li diu: —Qué no sabs qu'han vengut a demena sa teva sia per casá?, y s'innocent contesta qu'está content.

Es cas es, que no consideran que tot lo que passa es veinats heu veuen, y es remoli de gent qu'hey ha an es portal, de tot això sen entera, y elles ni siqueire en fan cas, ni hasta de passá en so xanelet, perque es marinos passen gust de veurerles corre per aqui y per aquidessá, y llevó entre tots, pegan es golpet.

Alerta, bona gent, alerta, en sas boratxeras.

Vaje un cine!

DE MANCÓ

Si desanimades estiguieren aqui ses eleccions per Diputats a Corts, per part d'ets electos, menos cas han fet encara de sés de Senadós, de les cuales tan sols no s'en ha parlat; y no es que, per noltros, tenguem aquestes menos interès qu'aquelles, sino que per tal vegada confiaven en que se apdicaria s'article 29 y sortiria reelegit senadó sa persona que noltros desitjam.

Se tracta de L'amón Nofre des Refals, siy d'aquest poble, que, desde temps inmemorial ostenta aquest elevat carrec, a gust y satisfacció d'ets habitans d'aquest llogaret; y es seu voltants.

Aquest homo, ha fet pes seu destricte tot

quant ha sabut, aplanant totes cuantes dificultats se li han presentat y llevant tota classe d'obstacles, trabayant amb un desinterés digne de tot elogi, creantse, p'ets seus servis nombrosos amistats y s'apreci de tothom en general. Degut an aquest comportament no ha hagut de sostení mai cap lluita amb eleccions; per falta de competidors.

Desde que ses subsisténcies están pes nulgues, a sa seva labor se deu sa baixa d'ets ous, que tan beneficiosa es per alguns, principalment sa temporada qu'ell trabaya deyeres, y no es qu'encara haja fet us de sa nostra indicació, que deu guarda per més sudevant, esperant milló ocasió, y que segurament li donarà excelent resultat. De prenda es carni que noltrós si trássarem hey trobará bastant que fé, porque aquesta gent te molta riquesa amagada, per això li repetim, qu'es deixi aná de contemplacions y tui per lo sá, tot cuant si-ga necessari y no solament conseguirá sa baixa d'ets ous, sino que ferá un bé a s'humnidat.

NEY-NEY

DE FELANITX

Arribat a sas mevas oreyas que an es carré de sa má, hey ha una famella rossa, que crec se pense assé de ca's Marqués y no's mes qu'una peixetera.

S'altra dia devallava un jove montat amb bicicleta, per devant caseva, y li demaná en bons modos, si se volia lleva des mitx per él podé passá, contestantli que per él no'heu pagava.

Per ara domés l'avís, però la prevenc que si no s'enmende, l'anomenaré pes seu nom y li ensenyeré de sumá sense es dits.

UN PELL ROTGE

DE FORNALUTX

Es notable Corespondal d'aquest periòdic de Campanet y Buje, tengue s'egrippe d'una rebiada que prengue, porque no'lí deixaren corre es tabac, segons publicà tal senyo.

Ara bé jo, vos asegur que si jo no la tenc, no's per falta de rabiadas, porque son numerosas sas que prenc, amb una veinada que té costum de fé-sas feinas an es corral, per no aná an es lloc-comú.

DES CARRES

Y qui es confare que prengui candela. UN FIGURÍ

DE ALGaida

Ell pàreix qui hem tocant amb un dit el co del Bonjesús.

Com aquell qui no fa res, aré mos posen s'Electricidad. Venc an es di que haviat no mos trobarem in stati quo, o si heu volen mes clá, no mos veureu pus a las foscas com antes.

Cuants de hem pegan sucots en glori y medit de Deu nostre senyo, ament, molts de vespres mes negres qu'es nás d'un carboné.

Ara ja posen sas instalacions pes carrés

lo qu'es causa que tirem es capell en l'aire,

per no di un altre cosa, y donem s'enhorabona an ets iniciados, y a s'Ajuntament, que

gracis a tots es coixos de Buje, n'ha fet una d'acertada contribuint a tal progresiu acte.

Domés es mal pes jovent

que passetjant pes carré

fastetjaven malament,

cuant los veyá sa gent.

lo qu'are no podrán fé.

DE MANGA

D'ESTABLIMENTS

Es café de «Ca las Cosas» o «Ca las noyses»

ha mort E. P. D. no'e an alos nsi alius sei el

acDivenres passat cuant m'en anava a jeura

era entredeta fosca, y vaix sentí un grandiós estruendo. Tota sa son me va soji y ja

som partit de cap an es renou y tant com

mi acostava mes en sentia. A la fi vaix podé

destrí qu'es renou venia d'una bandada de

corus, llaunias, picarols, y trompes que sonà

vanzina y tang a carres levells rasups cinestos

Deman perqu'era que feyan tant de renou

FABIOLA

O LA IGLESIA DE LAS CATAUMBAS

NOVELA POR WISEMAN

X'50 PTAS.

De venta en la Tipografía de Salvador Calatayud.—Calle de la Luna, 27.—SOLLER.

Se remitirá por correo mediante el envío de su importe y 15 cts. por franqueo.

y me mostran es café de «Ca las Polainas» qu'estava tancat. No vaix sobre si era qu'havian quebrat o si estava massa ple.

Es cap d'una estona vaix veure veni es jenre Valent, accompanyat de tota aquella respetable música. Un poc mes tard un home de bulto ya caura en tot es cos a dins una casa. S'aixicá y s'en aná a s'escusat a fé una feina pero va quedá enguinxat.

Llevó fos per susto o desgraci, an es cantó de sa carrera aquest home se pega foc; hey hagué un poc mes de música y sa festa s'acabá. L'ondemá sa casa cordonada.

Pero ja tenim sa mort des casé «Ca las cosas». Reseuil un parenostro y que Déu li dongui un any de ventatges y un que no conti. Amen.

DE BINISALEM

An es carré de Ramón Llull hey viu una banda d'atlots menors de 12 anys que se pereix molt a sa del «Vivillo» y hey ha que veure es descaro que tenen. Basta di qu'un cert dia mentres sa madona d'una casa d'es mateix carré era a una tenda de comestibles, envestiren a dins caseua, saqueant y duguenté tot cuant bé los aparesqué.

De tot això s'en heurian d'enfera es seus respectius pares y evità tot lo posible que se repetissan tals casos perque si no'heu fan així no mos cabrà dubta que a San Domingo d'Inca l'heuran de freqüència moltes de vegadas. Ara qu'es verde sa doblega. Y cuant es seca sa trencá.

CANARI

D'ESPORLAS

Se pot sobre perque aquells tres joves, Toni, Juan y Jaume corrani tant la guindaina per sa Vila veyá an es carré del Príncipe? Sepot sobre derriera qui van?

Esperam que mos treuran des'apuro.

UN CURSÍ

Pe sa fàbrica de Ca'n Fortuny hey ha una fabricanta que no sabem que li divan, pero que d'ú un mocadó vèmey, que fa massa l'amor amb un cert fabricant que usa mostaxins.

Advertim a tal fabricante y a tal fabricant qu'en que xerrin a derriera sa pareteta los venen, y per molt que s'amaguin sempre s'esperit xerrimós los veura.

He dit.

UN CURSÍ

D'ALARÓ

(Conclusió)

En Juan.—Y es capella Tofolet qu'hey diu an aixó?

En Perico.—Està molt satisfet perque n'Andreu es compromisari per amor de l'amo'n Manuel Salas qu'els se dona feina a fé an so comers de sabo.

En Juan.—Idó digues Perico, qu'aquest capellá se ven an el dimoni per té rics es fiys de n'Andreu. Ja ha fet un bon paperillo an aquell Andreuet.

En Miquel.—M'extranya que D. Sion vulgui que desempeñi aquest carrec assent així

qu'es degut a una falsedad tant clara; pero es que s'interés li tapa la vista. Y estic segú qu'el durá a perda aquést Salas; o bé es que no creu amb l'infern, ni amb el Purgatori. Amb dobbés ja's un altre cosa.

En Perico.—Bueno señores, vos convit a sopá, a mes-vos advertese y recoman qu'en veni es Novembre ajudeu a enterrá sa còpora d'aquesta gent, porque sino desarrollaran a sa pestipió que sa d'aquell any que s'Ajuntament nombrá Patro a San Roch.

Tots.—Y de firme. A reverte.

EN VENTEYOLA QU'ESCOLTAVA

FONDA LA PALMESANA

de Andreu Ramón

Carré de Cocheras, 3.—SOLLE

Forenses que visitau lob abnsa es

aquesta població sana

y com tots necesitau

menjá per no patí gana,

a sa Fonda Palmesana

trobareu lo que sercau

Allá es menje de primera

y com un Bisbe se jeu

y tot això per un preu

tan baix que vos fa riguera.

XERRIMADES

Hey ha un peneré qu'es diumeneres te

sa costum d'aña a predicá per dins es cafés

d'Alqueria d'es Conte, després d'haver

anat a cercá tocas sas donas, homes

e l'infans diguentíos.

estimja veureu que bé predic.

Jo dic an aquest subjecta, que lo que ha de fer ell es dona manja a sa dona y an es nin, y així cumplira amb un devé que li pertoca.

Per Muro es per allá ahont si fan

sas carabassas mes grossas, segons diven,

pero per Sóller no sols vos porem di

sinó aseguira, que es es poble que si crian

es mals pagados mes grossos que vos

pugueu imaginá.

UNA BONA PERSONA

Per Muro es per allá ahont si fan

sas carabassas mes grossas, segons diven,

pero per Sóller no sols vos porem di

sinó aseguira, que es es poble que si crian

es mals pagados mes grossos que vos

pugueu imaginá.

UNA BONA PERSONA

Per Muro es per allá ahont si fan

sas carabassas mes grossas, segons diven,

pero per Sóller no sols vos porem di

sinó aseguira, que es es poble que si crian

es mals pagados mes grossos que vos

pugueu imaginá.

Si voleu mes senyes d'aquests dos

canets faldés, qu'encara usan viveró, vos

direm que son dos ciclistas (cuyas máquinas

encara deven) que van an es port

amb bicicleta per no gasta coranta cent

timis d'es tramvia (s'ha d'adverti qu'es

conductó no los deixa pujá si no pagan endevant), y a més son falsificadós de botas d'rengadas. Van a pescá ratels an es port, los encaixan a dins botas, y fan comers de botas de rafels, heu fan pagat a un ojo de la cara, cobran endevant (y això qu'ell no pagan ni en derrera) y en lloc de botas d'rengadas vos donan botas de ratels pudentes.

¿Idó que vos creyeu mal pagadós? No son tot bromas en sa xurrera. Y no aseu massa es gallet, perque mos obligare a di que un de voltors tan mal pagadó és, y es barbés tant el coneixan, que cuánt l'afay tan li deixan una pulsera mes llarga que s'altra porque saben que no paga.

Mal pagadós afamats
y moscardins de grisons,
que beveu amb viveróns
y encara vestiu en draps,
gentota de mal pelatje
qu'es quedá bé no enteneu
pensau qu'encare deveu
un conta de pa y formatje.

ES TRES QUI LA SE CARRAGAREN

on Pes carre Nou, se corregueren dimars
passats es rumors que una dona s'havia
entrevesat un os a sa cargamella.

Correguerem a prendre nota y mos
contestaren que no era un os sino una
espina. Llevonsas ve un redécto a sa re

decció y mos diu que no era una espina
sinó una crosta de pa a obi
Y després mos digueren que no era
res, sino que aquesta dona de que tractam,
notá que faltava una cuyera a demunt sa taula, y volia per forsa haverla s'manjadada, y llevonsas nota que la tenia
en sa má.

Y llevó direu que no heu locos.

S'ha trobada un carta d'amore per un
carré dirigida a ne M. P. C. firmada per
J. M. V.; qui acredití assé es seu duenyo
pot passarla recuirlé, diumènje capvespre,
an es café de sa Columna, de las cinc a
las sis, ahont serem noltros amb un flo
quet vermey.

Si aquesta carta no se recoixix, sirà pu
blicada soon messes secessades per
Hem dit. SA COMITIVA

Dilluns d'aquesta setmana se celebrá
a's Hotel d'es Carril un gran banquete
amb honò d'ets oficials d'es barco fran
cés Opinatre.

Es menú, com podes pensa, v'asse de
primera, propi des tan renombrat Hotel
des Ferrocarril.

Es capvespre a las sis partiran es dits
oficials assent despedits per números pu
blicats.

CARTERAS, PETACAS
CIGARRERAS 49

Se